כלו באר הגולה הלכות תפלה סימו קה בה דבר (לר) וה"ה אם לא הזכיר (לה) יעלה ויבא במנחה (לו) של (ח) ר"ח: יב ° יהשועה ומזכיר ג סמ"ק ככס מאורע שאר (יח) ימים בתפלה (לו) שלא בזמנה (לח) לא הוי הפסקה. הנה מיהו אם מזכר שמעה פוסק אפי׳ באמלע הברכה (א"ז מסכת ברכוח) : שערי תשובה באר הימב דה"ל לחזור בשביל זה דהת כבר התפלל י"ח רה ששכח של שבת וכשישלים ויתפלל י"ח ולא יזכור של שבח מה ירויח בזה התבלומין וחכמי פרובינל"ה כ"ל דמה שהתפלל י"ח בלא שבח הוי כאלו לא התפלל כלל כיון שלא

שלה שהל מסר אף ידי תשלומין לה ילה הכה מחדם ע"ש: (יו) ר"ח. פבה־ע וכתב בר"י בשם מהר"י בראובה כ"י מי שלה התשלל מוחה ביום שלפני שהלה מטר ומתפלל ערכית שהים ישהל מטר בשניהם ובדיעבד אם נה שהל נדיך נחווד ונהתפני ונחוס ונח חור ובנינה חנה השהנה יתפני ערבית כ' רק יתפלל השניה בתורה נדבה . <u>ומ"ם כשם המנ"א ואש בלילה נ"כ ר"ח כי ע"ו בספר בניול היאל מ"כ ד"ף כ"ד שתמה עליו כיון דב' ימים ר"ח מספיקה א"כ סתני אהדדי ע"ש ומח"ב חיישב דברי כמנ"ח הדל חלח דלחו מספיקה והביא מתחשובת כ"ד ו"ל ועוד דלפילו מספיקא אין כאן פתרה עכשיו ע"ב. והביאו בש"ל ע"ש . וכתב מח"כ בשם שו"ח זכע אחת אם שכח להוכור ר"ח במתה והיה כ"ח כ"ל בע"ש יום אחד ושכר בשם שו"ח וליחות החווד כ"ל ומולד ושכר ה"</u>

שם לדון וע"ב הכרועו הפוסקים שיחזור להתפלל בתור בדון שנה להדש כיון שים סברה שלריך לחזור ולהתפלל מלד הדין . כהב כנה"ג בסי רג"ד בשם הרדב"ז ח"ל סי' קע"ז שלם נאום ולל התפלל במ"ש מתפלל ביום שתי תפלות אחת לחובה ואחת לחשלותין ולא יאמר אתה חוננחנן אטפ"י שלא הכדיל ע"ם : (יז) ר"ח . ואם בלולה ג"כ ר"ח לכ"ע יהפלל קטפיי שנח הבדינ פיש : (מ) ריח. זמש בנינם גיכו מילם שכח וקן דהא ירויח שיאמר ישלה ויבא . וה"ה בליל י"ע שני וה"ה אם שכח וקן טל ומשר אן משיב הרוח מ"א . ונ"ל פשוש דאם שכח יעלה ויבא ג"ל בלילה בחפלת התשלומין דא"ל לחזור דאין מקדשין החוש בלילה וחש"פ בלילה בחפלת התשלומין דא"ל לחזור דאין מקדשין החוש בלילה ואט"פ

מאורע שאר מועדים כיון דתפלה זו באה לתשלומין היום שעבר אם הזכיר לא הוי הפסק . יד אחרן ועיי' בשכנה"ג :

באור חלכה

* השועה ומוכיר מחורע וכו' (ח הוי הפסקה . עיין כמ"כ במה בכתבנו כשם האחרונים ות"ח לענין חפילת החשלומין כגון מי שלא התפלל מנחה בר"ח או בשכת או בשאר מועדים שמתפלל ערכית שתים והזכיר בתפילה של תשלום ר"ח ה שבת או מאורע שאר מעדים כיון דתפילה זו כא לתשלום היום שעבר הסכינו! הרנים הרכב אחרונים דלא הוי הפסק :

משנה ברורה יאמר אחה חוננחנו אע"פ שלא הבדיל כ"כ כה"ג בשם הרדב"ז וכחב המ"א בסימן רל"ד שלא ידע את פעמו עי"ש וכספר מגן גבורים העתיק את סעמו ממנו וז"ל שם אפילו עדיין לא הבדיל א"ל לומר אתה חוננתנו כיון

שמו חמנו וז"ל שם אפילו עדיין לא הבדיל א"ל לוחר אתה חונתמו רון מו בשבת חו בשחר שחדים שתוצמר שובילה זו כא לחשלים היום בעבר הסכימו
שחייב להבדיל שלא הקנו השלומין לדבר שיש לו בקנה וכיון שאתה
הוננתמו יש לו הקנה בהבדלה אין לו השלומין (לד) ים"ה אם זכו'.
הוננתמו יש לו הקנה בהבדלה אין לו השלומין (לד) ים"ה אם זכו'.
ריל שכון ג"כ להחפלו בערבית הסלה שניה להשאה וצמורת נדבה והיינו ג"כ מעשם הנ"ל מסני שאינו מרויה כלום בחסילה זו שהרי יעלה ויבא לא ישתו שכבר עבר ר"ח ותפילת שמנה עשרה כבר החפלו אבל איש שנו ור"ל אם החפלו של החל ירויח שיאתר יעלה ויבא לה לא יו"ש שנו ור"ל אם החפלו של בלחל במחלים של יו"ש ובספר לל"ח הלק "ז היין שבעי והביא החידושי כש חדיים בתהלית השקל וחון להחפלו בליקה במחל הרוים שלאור ועלה ויבא להיון במול במרבה החללו של יו"ש ובספר לל"ח הל משיב הביות בשבת ור"ח במנהה (נו) או ששכח שחר דבר החללוכו לחזור ולהחפלו לבערב שחים דהא ירוית זה החללותין בלו של היון לאון להשלה לבו של מדבה ואין מהפללו בלה בדבה ואין מהפללו של בשר במול הוא לה החפלו של החר באום לאור של החר שחשבה (מו) אין להשלים כלו בלו של השם לא של החר של לא הביות ביון דאינו מושיל כלום ורק שיכול להספלל בשרבה ואין מהפללות והחפלו כלו בליו שת העבר החפלל של החר באחבה (מו) אין להשלים כלו בלו שה של המוה ביון דאינו מושיל במחבים לאון מהפלל ערבית שהים של היון החקל מה ביום שלפני יום שתחחילין לוחר כל ומער ומהפלל ערבית שהים ישאל מתר בשיהם להמפלל בהחברות אינו תוחר וכו אם לא התפלל מהבים שלפני יום שתחחילין לוחר כל ומער ומהפלל ערבית שהים ישאל מתר בשיהם במיה באיהם ראויה להתפלל בשחרית אינו חוזר וכן אם לא התפלל מנחה ביום שלפני יום שמתחילין לומר כל ומער ומתפלל ערבים שהים ישאל מער בשניהש רחוים נהחפנה בשחרים, חינו חוזר וכן חם נת התפנה מנחה ביום שנפני יום שתתחינון נוחר כנ וחשר ומחשנה ערכים שתים ישפר בשניםם ובדיעבד אם לא שלא בבל השלומין יוא ועיין בבה"ל: (לן) שלא בזמנה. כגון (נס) שהזכיר ישלה ויבא שלא בר"ח וחוש"ת או להחלת הברכה שהפשיק ויו"ש ברול וכה"ג ומזכר לאחר שגמר הברכה או כל התפילה: (לד) לא הוי ספסקם. שיהיה לריך עי"ז לחזור לראש או לחחלת הברכה שהפשיק ויו"ש ברול וכה"ג ומזכר לאחר שגמר הברכה או כל התפילה: (לד) לא הוי ספסקם בשיחה באחלע התפילה דפסק השו"ע לעיל בסימן ק"ד סעיף וי בה וחדר לחחלת ברכה ובג' ראשונות ואחרונות הוזר לחחלת הג' ועיין לעיל שם שביארעו כל פרטי דיני השיחה. גם בדה"ח ובח"א החתו אם לא חזר לתחלת הברכה כיון שסיים הברכה אף שהוסיף בה דבר שלא כענינו אינו רשאי לחזור וכ"ש אם כבר בשלים חפלתו עי"ש מעמו בנ"א

שער הציון (נד) כאלית והמתפ"ש ודה"ת והחיא דלא כבנין אריאל: (נה) מ"א: (נו) ששער: (נח) ששע"ת: (נח) ח"א ומג"ג: (נע) לבוש וע"ת: (ס) כנה"ג וע"ת: ופר"ת ופר"ת ע"ד רס"ל דוה גרע משיחה או דהשיג על השו"ע בזה לדעת השו"ע לעיל בסימן ק"ד מכשל ע"ד רס"ל דוה גרע משיחה או דהשיג על השו"ע בזה לדעת השו"ע לעיל בסימן הל"ד מכדל לא לעעמום ול"ע בכונתו: (סא) וכן חוכת מע"ז לחד סברא ע"ש: